

Andrey Sushentsov: Zde je důvod, proč jsou Rusko a USA připraveny na dlouhou konfrontaci

 rt.com/news/590937-russia-us-long-confrontation

Ukrajinský konflikt je pouze první fází nového boje mezi Moskvou a Washingtonem

*Andrey **Sushentsov**, programový ředitel klubu Valdai*

Vztahy mezi Ruskem a Spojenými státy vstoupily do prodloužené fáze, kterou lze popsat jako „*dlouhou konfrontaci*“. Pokud by interakce mezi Moskvou a Washingtonem byly stále ústředním procesem mezinárodního života, jako tomu bylo během studené války, mohla by být tato nová fáze považována za dočasnou. Ale konfrontace Moskva-Washington je nyní jednou z mnoha. Ještě důležitější je, že se odehrává v podmínkách, které se vyskytují jednou za několik století – v období globálního přerozdělování moci a potenciálu zdrojů.

Tento proces se naší země a USA dotýká jen částečně. Během pár desítek let se těžiště globální výroby a spotřeby konečně přesune do Asie a těžiště světové ekonomické gravitace bude na hranici Indie a Číny. V této souvislosti zůstane dlouhotrvající rusko-americká konfrontace jednou z hlavních chybných linií, ale rozhodně ne jedinou.

Proč si myslím, že se tato konfrontace bude protahovat? Navzdory značným výhodám v oblasti zdrojů a silným pozicím v klíčových oblastech se USA ocitají v situaci, kdy je jejich pronásledovatelé rychle dohánějí. Washington čelí stále hustšímu mezinárodnímu prostředí, které klade překážky dříve neomezené americké akci.

Čtyři silné stránky USA, které jsou základem jejich útočné strategie, jsou: za prvé, jejich stále vyspělá vojenská síla; za druhé, jeho ústřední role v globálním finančním systému, který poskytuje mezinárodní vypořádací infrastrukturu a směnitelnou měnu; za třetí, jeho silná

pozice v řadě technologických oblastí; a za čtvrté, její ideologická a hodnotová platforma, které spolu s dalšími třemi dimenzemi poskytují pro americkou strategii ve světě to, co lze předběžně nazvat „*pyramídou důvěryhodnosti*“ .

Přečtěte si více

'Rusak', 'Zhuravl' a 'Chaika': Ruský vývojář diskutuje o nových útočných a průzkumných dronech

Tato pyramida existuje v ekonomické a finanční sféře i v zahraniční politice. Důvěra vysvětluje iracionální chování některých evropských států. Neschopni vyvážené analýzy důsledků svých rozhodnutí, například ohledně ukrajinské krize, jsou nyní nuceni si položit otázku, jak to dělá německý časopis Der Spiegel: „ *Co když Spojené státy nemají stálé spojení? Západoevropané důvěřovali Logika nabízená Spojenými státy, doslova „koupila“ návrh. Bylo to v tom, že Západ udělí Rusku rychlou porážku, uvolní se mnoho ekonomických zdrojů a vztahy s Moskvou se přebudují na jinou platformu, více příznivé pro EU. Věřilo se, že to bude účinná strategie.*“

USA mají jednu z nejpokročilejších škol strategického myšlení – evropská klasická škola získala největší impuls v první polovině 20. století na amerických univerzitách, ve výzkumu a v odborných kruzích. Analytici jako Hans Morgenthau, Henry Kissinger a několik dalších rodilých Evropanů dokázali systematicky nastítnit své myšlenky a poté je začlenit do praxe zahraniční politiky USA.

Toto očkování evropského strategického myšlení dobře zapadalo do klasické americké námořní strategie a přineslo ovoce, které umožnilo Washingtonu dosáhnout jeho cílů ve druhé polovině 20. století. Nyní však vidíme, že tato strategická škola pokulhává: střízliví, realističtí myslitelé jsou v establishmentu v menšině. Je to důsledek „závratnosti“ *po studené válce*, pocitu, že tento krátký okamžik vojenské a politické dominance bude nekonečný?

Na konci roku 2021, v akutní fázi ukrajinské krize, udělaly USA podle mého názoru velkou chybu, když se rozhodly namísto poziční strategie použít strategii rozdrčení Ruska. Ve světové historii to byly dvě klasické vojensko-politické varianty. Strategie rozdrčení je vždy založena na významných materiálních, mocenských a ideologických výhodách, držení iniciativy a víře v rychlou porážku protivníka. To byla myšlenka Alexandra Velikého, když zahájil své tažení: velmi vyspělá armáda, na svou dobu vlastnila vyspělou vojenskou technologii, princip falangy, který vyvinuli Thébané a poté převzali Makedonci, se silnými jezdeckými jednotkami.

Za celou dobu tažení neutrpěli jedinou porážku. Hlavní překážkou pro Makedonce byla konfrontace s řeckými žoldáky z Athén, kteří používali klasickou poziční strategii. Jaký je smysl takového plánu? Vzdává se iniciativy, umožňuje jednat druhé straně a spoléhá na potřebu mobilizace a koncentrace zdrojů. Vyhýbá se rozhodující bitvě tak dlouho, jak je to možné, a pouští se do ní pouze tehdy, když je nemožné prohrát. Z tohoto popisu můžeme vidět typické strategické chování Ruska v různých obdobích války.

USA se pokusily rozdrtit naši zemi, aniž by disponovaly nadstandardními zdroji, a nesprávně odhadly jak své vlastní, tak schopnosti svých spojenců, ve snaze dosáhnout svých cílů – kterými bylo izolovat Rusko, podnítit vnitřní protesty a podkopat podporu vládě.

vytvořit velké překážky v první linii a v důsledku toho porazit zemi co nejrychleji. Nyní se konfrontace ve vojenské sféře dostala do jiné fáze a Američané jsou nuceni hledat východisko z této situace.

Americkou strategickou kulturu charakterizuje přechodný přístup ke spojencům a lze očekávat, že v určitém okamžiku budou náklady na vlastnictví „ukrajinského aktiva“ příliš vysoké na to, aby z toho Američané mohli nadále těžit.

Přečtěte si více

Sergey Poletaev: Zde je důvod, proč je nová britsko-ukrajinská dohoda o obraně pro Rusko skvělou zprávou

Velmi výmluvný je v tomto ohledu dokument společnosti RAND Corporation *Avoiding a Long War*, vydaný v lednu 2023. Výslovně uvádí, že relativní přínosy vlastnictví ukrajinského aktiva již byly obecně realizovány, zatímco náklady na jeho údržbu nadále rostou.

To neznamena, že po podmíněném ukončení ukrajinské krize se USA přestanou pokoušet o útočnou strategii rozdrčení naší země. Jsme pro ně klíčovým soupeřem při určování zásadní otázky 21. století: bude americká hegemonie pokračovat, nebo se svět posune k vyváženějšímu polycentrickému systému? A i když jen málokdo z nás očekával, že se tak brzy v procesu řešení tohoto problému ocitneme ve vojenské krizi, nyní vývoj zrychluje.

Drama „*hegemonie nebo polycentricity*“ se na Ukrajině nevyřeší, protože tam budou další body napětí v Asii, na Středním východě, v Africe a nakonec na západní polokouli, kde budou Rusko a USA na opačných stranách. barikády.

Naše konfrontace s Američany bude trvat dlouho, i když se dočkáme určitých pauz, které USA využijí k tomu, aby navrhly otázky společného zájmu k diskusi. Ze zkušenosti studené války uznáváme společnou odpovědnost za přežití lidstva a rizika jaderné eskalace v konfrontaci považují za relativně nízká.

Úkolem Ruska bude vytvořit síť vztahů s podobně smýšlejícími státy, které mohou časem zahrnovat i některé ze Západu. Strategií USA je násilně uhasit body strategické autonomie, což se Washingtonu podařilo v západní Evropě v první fázi ukrajinské krize, ale tento krok byl v tomto ohledu jedním z posledních úspěchů.